

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2008

5. volební období

602

Vládní návrh,

kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu
s ratifikací

Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Norského království o výměně
a vzájemné ochraně utajovaných informací

Návrh

U S N E S E N Í

Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Norského království o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací

Poslanecká sněmovna

vyslovuje souhlas s ratifikací Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Norského království o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací.

PŘEDKLÁDACÍ ZPRÁVA PRO PARLAMENT

Důvody uzavírání smluv o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací

Závazky vyplývající z členství v Organizaci Severoatlantické smlouvy (dále jen „NATO“) a v Evropské unii (dále jen „EU“), stejně jako ekonomické, vojenské a politické vztahy České republiky s sebou přinášejí nutnost výměny utajovaných informací (dále jen „UI“). Vzhledem k tomu, že neexistuje žádná multilaterální smlouva, která by tuto problematiku upravovala, a to ani mezi členskými státy NATO nebo EU, je nutné právní rámec pro výměnu a vzájemnou ochranu UI v mezinárodním styku zajišťovat prostřednictvím bilaterálních smluv.

Při stanovování priorit v této oblasti vychází Národní bezpečnostní úřad (dále jen „Úřad“) z praktické potřeby výměny UI s konkrétními státy v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky. Smlouvy o výměně a vzájemné ochraně UI (dále jen „Smlouva o UI“) jsou sjednávány jen s těmi státy, které prokáží schopnost zajistit poskytnutým českým UI alespoň takovou úroveň ochrany, jako jim poskytuje Česká republika. K dnešnímu dni byly tyto smlouvy sjednány s Bulharskou republikou, Estonskou republikou, Francouzskou republikou, Italskou republikou, Státem Izrael, Litevskou republikou, Lotyšskou republikou, Spolkovou republikou Německo, Polskou republikou, Ruskou federací, Slovenskou republikou, Ukrajinou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska. V působnosti ministerstva obrany byly navíc sjednány smlouvy o vzájemné ochraně vojenských utajovaných informací s Jihoafrickou republikou, Norským královstvím, Rumunskem, Spojenými státy americkými a Švédským královstvím.

Zhodnocení vztahů s Norským královstvím

Smluvní vztahy v meziválečném období nebyly intenzivní. V tomto období byly sjednány pouze dvě mezinárodní smlouvy o pokojném vyřizování veškerých mezinárodních sporů a o kulturních vztazích.

Po roce 1945 se smluvní vztahy díky nastupující studené válce nezměnily. Výrazné zintenzivnění bilaterálních vztahů lze zaznamenat až v 90. letech 20. století, kdy byly sjednány smlouvy o zrušení vízové povinnosti, podpoře a ochraně investic, obranných záležitostech, kulturní, školské a vědecké spolupráci, letecké a silniční dopravě, vzájemné pomoci v celních otázkách, zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu.

Současné politické, ekonomické a kulturní vztahy mezi Českou republikou a Norským královstvím mají dlouholetou tradici a lze je označit za velmi dobré.

Oba státy spolupracují v rámci OSN, NATO, OBSE, Rady Evropy, OECD, WTO, MMF. Kvalitativní změnu spolupráce je možno zaznamenat zejména po začlenění České republiky do NATO v roce 1999. Spolupráce získala nový rozměr také v souvislosti se vstupem České republiky do EU v roce 2004. Smluvní základnou upravující vzájemné obchodní vztahy je Dohoda o rozšíření EHP, která byla podepsána v Lucemburku 14.10.2003 a vstoupila v platnost 6.12.2005. Norsko, přestože není členskou zemí Evropské unie, se plně podílí na spolupráci v schengenském prostoru.

Norsko patří k tradičním obchodním partnerům ČR se značným absorpčním potenciálem ekonomiky, s nímž však ČR dlouhodobě nevykazuje aktivní saldo vzájemné obchodní bilance. Je to dáno specifikem vzájemné obchodní výměny – Norsko je po Ruské federaci hlavním dodavatelem zemního plynu do ČR.

„Podle údajů norského Statistického úřadu vzrostl vzájemný obchod obou zemí v roce 2006 o 33,6%. Norsko se tak v minulém roce stalo v pořadí 23. největším obchodním partnerem ČR. Výsledky za letošní leden dokonce podle údajů Českého statistického úřadu znamenají, že Norsko se krátkodobě stalo obchodním partnerem, se kterým ČR dosáhla vůbec největší dynamiky růstu exportu (nárůst o cca 100% proti lednu 2006). Poprvé od roku 1997 (zahájení dodávek plynu) tak skončila vzájemná obchodní bilance v černých číslech.

Export českého zboží do Norska v loňském roce dosáhl hodnoty CZK 10,254 mld. a dovoz z Norska do ČR činil CZK 17,501 mld., z čehož dovoz zemního plynu byl CZK 14,664 mld. Obchodní bilance celkem tak v roce 2006 skončila pro ČR deficitem ve výši CZK 7,247 mld., bez zemního plynu by to však byl přebytek CZK 7,419 mld.“

Dlouhodobou smlouvu na dodávky plynu uzavřel dne 14. dubna 1997 tehdejší dovozce zemního plynu, firma Transgas s norským Státním výborem pro prodej zemního plynu GFU. Norsko se v současnosti podílí zhruba z 25% na celkovém ročním dovozu plynu do ČR (v objemu cca 9,5 - 10 mld m³) – tedy objemem cca do 2,5 mld m³.

K hlavním vývozním komoditám ČR patří zejména stroje a přepravní zařízení, jejichž podíl činil v minulém roce 58,7% (z toho motorová vozidla k dopravě osob cca 21%), roury z nerezavějící oceli (cca 11%), komplexní digitální systémy na zpracování dat (cca 10%). Hlavní dovozní komoditou z Norska je od roku 1997 zemní plyn, který se v roce 2005 podílel na celkovém objemu dovozu dokonce 82,1% (resp. 85,2% v prvních čtyřech měsících 2006).

Podíl Norského království na obchodní výměně s ČR se v roce 2005 zvýšil na 0,6%, což tuto zemi řadí na 22. místo (zlepšení proti roku 2004 o dvě pozice).

K hlavním českým vývozcům do Norska patří firmy: Škoda Auto Mladá Boleslav, Sandvik Chomutov, Siemens Elektromotory Praha, Barum Continental Otrokovice, Nová Huť Ostrava, Slovácké strojírný Uherský Brod, Ferox Děčín, Mittal Steel Ostrava, Glaverbel Czech Teplice, Třidič Šternberk, Vitana Byšice, Vítkovice Gearworks Ostrava.

K nejvýznamnějším dovozcům z Norska se řadí: RWE Transgas, Ronal Jičín, Nová Huť Ostrava, Aluminium Děčín, Prakab Praha, Nowaco Czech Praha, Corro-Coat CZ Ústí nad Labem, Alfun Bruntál, Mittal Steel Ostrava, Bohemia Print Praha, Trimet Prag Dobříš, Moravia Steel Třinec, Scandique Praha, Visteon-Autopal Nový Jičín.

Kapitálové účasti norských subjektů v ČR:

Rieber and Son (výroba dehydrovaných potravinářských produktů - Vitana Byšice, koření - Emarko Varnsdorf, rýže - Bask Roudnice)

Jotun (výroba polyesterových pryskyřic - Jotun Spolchemie Ústí nad Labem, práškové stříkací nátěrové hmoty - Corro Coat CZ v Trmicích)

Norske Skog (výroba novinového papíru Roto Štětí a související aktivity)

Norsk Hydro (majoritní vlastník akcií ZZN Pelhřimov a další aktivity)

Celková hodnota norských investic v ČR je odhadována částkou cca CZK 4,123 mld. Norští investoři se v ČR etablovali jako mimořádně seriózní; cenné je i to, že pro své zaměstnance v ČR vytvářejí velmi dobrý sociální systém.

Mezi odvětvími, která se z hlediska struktury českého zahraničního obchodu jeví jako nejperspektivnější pro export, má výsadní postavení ropný sektor, který bude (v závislosti na cenách ropy) dlouhodobě přitažlivou sférou investorů i dodavatelů. V průmyslovém sektoru se zahraniční investoři soustřeďují především na zpracovatelská odvětví, na těžbu a zpracování barevných kovů.

Lze se důvodně domnívat, že vzhledem k podobnosti zahraničně politických cílů v určitých oblastech a neexistenci třecích ploch ve vzájemných vztazích, se spolupráce obou států bude nadále vyvíjet v souladu s nastaveným trendem.

S ohledem na výše uvedené lze usuzovat, že bilaterální spolupráce bude vyžadovat výměnu UI. Sjednání Smlouvy o UI se v tomto kontextu jeví jako výhodné pro obě strany.

Ochrana UI je v Norsku upravena zákonem č. 10 ze dne 20. března 1998 o bezpečnostních opatřeních (dále jen „zákon č. 10“) a prováděcími předpisy vydanými Ministerstvem obrany. Norsko je dále vázáno předpisy NATO C-M(2002)49 „Security within the NATO“ a jeho šesti podpůrnými směrnicemi, které upravují ochranu UI NATO.

Podle zákona č. 10 státní správu v oblasti ochrany UI vykonává národní bezpečnostní úřad (dále jen NoNBÚ), který je podřízen v oblasti vojenské Ministerstvu obrany a v oblasti civilní Ministerstvu spravedlnosti. NoNBÚ zejména organizuje, koordinuje a vykonává aktivity týkající se ochrany UI, připravuje návrhy právní úpravy ochrany UI, zajišťuje metodickou činnost v oblasti ochrany UI, provádí bezpečnostní řízení, zajišťuje proškolení fyzických osob a podnikatelů na úseku ochrany UI, vykonává státní dozor v oblasti ochrany UI, vede centrální registr vydaných osvědčení fyzických osob a podnikatelů a ústřední registr utajovaných informací, vydává ujištění („assurance“) o tom, že norské subjekty jsou držiteli příslušných osvědčení pro přístup k UI.

UI se podle ustanovení článku 11 zákona č. 10 dělí do čtyř stupňů utajení Vyhrazené, Důvěrné, Tajné nebo Přísně tajné podle újmy, která by byla způsobena jejich vyrazením, zneužitím, nebo ztrátou.

Přístup k UI je umožněn toliko osobám, které jsou podle zákona č. 10 prověřeny pro příslušný stupeň utajení a mají „need-to-know“.

Návrh na zahájení spolupráce v oblasti ochrany UI a sjednání Smlouvy mezi vládou České republiky a Norského království o výměně a vzájemné ochraně UI (dále jen „Smlouva“) byl iniciován českou stranou. Expertní jednání bylo jednokolové. Za českou stranu se jednání účastnili zástupci oddělení mezinárodní spolupráce a odboru právního a státního dozoru Úřadu. Norská delegace byla tvořena zástupcem Ministerstva obrany a dvěma právníky NoNBÚ.

Česká delegace expertů při jednání o návrhu Smlouvy postupovala v souladu se vzorovou směrnicí pro expertní jednání o návrzích Smluv o UI. Při jednání bylo dosaženo stanoveného cíle - umožnit výměnu UI mezi smluvními stranami a zajistit jejich odpovídající ochranu. Za tímto účelem se obě smluvní strany zavazují

poskytovat vyměněným UI alespoň takovou úroveň ochrany, jakou poskytují UI národním. Zejména se zavazují, že přístup k UI poskytnutým druhou smluvní stranou neumožní neoprávněným subjektům nebo třetím stranám. Návrh Smlouvy dále upravuje srovnatelnost opatření při nakládání s UI a opatření, která mají neoprávněným subjektům znemožnit nebo ztížit přístup k UI. Návrh Smlouvy také obsahuje ustanovení upravující podmínky, za kterých si smluvní strany vzájemně uznávají bezpečnostní oprávnění, vydaná příslušnými bezpečnostními úřady podle vnitrostátních právních předpisů. Výslovně jsou určeny orgány smluvních stran kompetentní v otázkách ochrany UI, které jsou příslušné k provádění této smlouvy. Dále jsou stanoveny vzájemné notifikační povinnosti a formy spolupráce (zejména při provádění bezpečnostních řízení).

Lze konstatovat, že při expertních jednáních byly zájmy České republiky prosazeny v největší možné míře.

Vzhledem k tomu, že Norské království je členským státem NATO, a tudíž i spojencem České republiky, je sjednání předložené Smlouvy plně v souladu se zahraničně-politickými zájmy České republiky.

Informace o souhlasném stanovisku norské strany

Norská strana s návrhem textu Smlouvy vyslovila souhlas bez výhrady.

Charakteristika Smlouvou přejímaných závazků

Preamble

Preamble deklaruje přání smluvních stran zajistit vzájemnou ochranu UI vyměněných mezi nimi nebo veřejnoprávními a soukromoprávními subjekty pod jejich jurisdikcí.

Článek 1 - Rozsah působnosti

Cílem Smlouvy je zajistit ochranu UI vyměněných nebo vytvořených v průběhu spolupráce smluvních stran.

Smlouva je sjednána v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvních stran a v textu se na ně na některých místech výslovně odvolává. Toto ustanovení je do smluv o UI vkládáno z důvodu jejich rozdílné právní síly ve smluvních státech (v Norské království se jedná o smlouvu vládní bez nutnosti schválení v parlamentu). Na přítomnosti tohoto ustanovení trvá druhá smluvní strana. Úřad se domnívá, že jeho provádění nebude ČR činit potíže.

Smlouva se vztahuje na všechny další dohody a formy spolupráce smluvních stran v oblasti utajovaných informací.

Této Smlouvy se nelze dovolávat za účelem získání utajované informace od druhé smluvní strany.

Na přítomnosti tohoto ustanovení trvá druhá smluvní strana. Úřad se domnívá, že jeho provádění nebude ČR činit potíže.

Článek 2 - Vymezení pojmů

V zájmu zajištění jednotného výkladu jsou pro účely Smlouvy definovány následující pojmy: „utajovaná informace“, „poskytující strana“, „přijímající strana“, „utajovaná smlouva“ a „třetí strana“.

Za UI jsou považovány takové informace, které, bez ohledu na svoji formu, vyžadují podle vnitrostátních právních předpisů některé ze smluvních stran ochranu, a které byly jako utajované označeny.

Poskytující stranou je ta ze smluvních stran (včetně veřejnoprávních a soukromoprávních subjektů pod její jurisdikcí), která UI poskytne druhé smluvní straně. Přijímající stranou je ta ze smluvních stran (včetně veřejnoprávních a soukromoprávních subjektů pod její jurisdikcí), která přijme UI od poskytující strany. Třetí stranou se rozumí stát včetně veřejnoprávních a soukromoprávních subjektů pod její jurisdikcí nebo mezinárodní organizace, které nejsou smluvními stranami této Smlouvy.

Utajovanou smlouvou se rozumí smlouva, která obsahuje UI nebo v souvislosti s níž může dojít k seznámení se s UI.

Článek 3 - Stupně utajení

Na základě úrovně ochrany poskytované smluvními stranami národním UI jednotlivých stupňů utajení, je dovozena jejich rovnocennost, která je vyjádřena v tabulce. Vzhledem k tomu, že se Smlouva sjednává v jazycích smluvních stran a současně v jazyce anglickém, jsou v tabulce uvedeny výrazy pro jednotlivé stupně utajení i v jazyce anglickém. Tyto však slouží výhradně jako jazyková pomůcka, na UI se nevyznačují a nemají vliv na úroveň ochrany.

Článek 4 - Příslušné bezpečnostní úřady

V článku 4 jsou výslovně uvedeny příslušné bezpečnostní úřady, tj. orgány smluvních stran příslušné k výkonu státní správy v oblasti ochrany UI a k provádění Smlouvy. V České republice je příslušným bezpečnostním úřadem Národní bezpečnostní úřad a v Norském království Nasjonal sikkerhetsmyndighet. Na explicitním uvedení těchto úřadů se delegace expertů shodly z několika důvodů.

Ve většině zemí se na výkonu státní správy v oblasti ochrany UI podílí více orgánů (zejména národní bezpečnostní úřady a zpravodajské služby). Tyto orgány mají navíc mnohdy složitou vnitřní strukturu a dělenou kompetenci. Proto je praktické jednoznačně určit orgán, který ponese ve vztahu k České republice odpovědnost za ochranu poskytnutých UI, bude plnit funkci kontaktního místa („*point of contact*“) a vykonávat další činnosti spojené s prováděním Smlouvy.

Kromě toho Smlouva upravuje práva a povinnosti osob a některá její ustanovení patří mezi tzv. „*self-executing*“. To znamená, že předpokládá výkon těchto práv bez dalšího. V souladu s principy právní jistoty a veřejnosti je vhodné, aby orgány, které budou v konkrétních případech rozhodovat o těchto právech a povinnostech, byly v textu Smlouvy výslovně určeny.

Vzhledem k tomu, že ve Smlouvě nejsou uvedeny adresy příslušných bezpečnostních úřadů, je zde obsaženo ustanovení, upravující jejich povinnost vzájemně se informovat o svých kontaktních údajích.

Článek 5 - Přístup k utajovaným informacím

Ochrana UI sestává z opatření v několika oblastech bezpečnosti. Základním principem v oblasti personální bezpečnosti je umožnit přístup k UI pouze těm osobám, které splňují podmínky stanovené právními předpisy. Okruh osob vychází z principu „*need-to-know*“, tj. přístup je umožněn toliko osobám, které ho nezbytně potřebují k výkonu své funkce, pracovní nebo jiné činnosti, a požadavků na

osobnostní způsobilost a bezpečnostní spolehlivost dané osoby. Toto řešení vychází z reciprocity a předpokládá znalost okruhu osob, které podle vnitrostátních právních předpisů druhé smluvní strany mají mít přístup k UI.

Splnění podmínek pro přístup k UI je ověřováno v bezpečnostním řízení, jehož výsledkem je vydání rozhodnutí. Za účelem usnadnění mobility fyzických osob a podnikatelů, které jsou oprávněny k přístupu k UI, si smluvní strany tam, kde jsou podmínky pro přístup k UI srovnatelné a bezpečnostní řízení probíhá za srovnatelných podmínek, uznávají osvědčení fyzických osob a podnikatelů. Uznávání rozhodnutí bezpečnostního úřadu druhé smluvní strany předpokládá reciprocitu a splnění formálních požadavků stanovených vnitrostátními právními předpisy. Uznávání předpokládá a formální požadavky, které musí být splněny, stanoví § 62 zákona č. 412/2005 Sb.

Článek 6 - Ochrana utajovaných informací

Smluvní strany se zavazují, že v souladu s vnitrostátními právními předpisy přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění ochrany UI, které jim budou podle Smlouvy poskytnuty. Článek dále stanoví základní principy, které mají tuto ochranu zajistit.

Poskytující strana zejména zajistí označení utajované informace příslušným stupněm utajení v souladu s vnitrostátními právními předpisy a v případě nutnosti zajistí, že přijímající strana je informována, že poskytnutá utajovaná informace vyžaduje ochranu podle Smlouvy. Dále informuje přijímající stranu o následných změnách stupně utajení a o podmínkách poskytnutí utajované informace a omezeních při nakládání s ní.

Přijímající strana zajistí, že poskytnutá UI je podle tabulky rovnocennosti uvedené v článku 3 označena stupněm utajení rovnocenným tomu, kterým UI označila poskytující strana. Základní povinností přijímající strany je dále zajistit poskytnuté UI úroveň ochrany srovnatelnou s tou, kterou jí poskytuje druhá smluvní strana. Srovnatelná úroveň ochrany UI vychází z rovnocennosti stupňů utajení.

Aby byla poskytnutá UI zajištěna co největší míra ochrany a zároveň aby informace nebyla utajována po dobu delší, než je nezbytně nutné, stanovuje se příslušným bezpečnostním úřadům notifikační povinnost vztahující se na pozdější změny stupňů utajení UI.

Článek 7 - Omezení použití utajovaných informací

Přijímající strana nesmí bez předchozího písemného souhlasu poskytující strany s poskytnutou UI nakládat jinak než k účelu, za kterým byla poskytnuta a v souladu s omezeními stanovenými poskytující stranou.

V souladu s principem kontroly původce nesmí být poskytnutá UI předána třetí straně bez předchozího písemného souhlasu poskytující strany.

Článek 8 - Předávání utajovaných informací

Předávání UI mezi smluvními stranami se řídí vnitrostátními právními předpisy poskytující strany. Zpravidla se tak děje diplomatickou cestou prostřednictvím ústředních registrů. Příslušné bezpečnostní úřady se však mohou dohodnout na jiném způsobu předávání. Využit lze například zabezpečené komunikační systémy nebo další elektromagnetické prostředky schválené a podle vnitrostátních právních předpisů certifikované příslušnými orgány smluvních stran.

Článek 9 - Překlad, reprodukce a zničení

Vyhotovený překlad UI musí být označen příslušným stupněm utajení a musí být dále opatřen poznámkou v jazyce překladu, která vysvětluje, že obsahuje UI druhé smluvní strany. Účelem tohoto ustanovení je zajistit, že z UI je zřejmé, kdo je poskytovací stranou, a tedy podle jaké vnitrostátní právní úpravy se nakládání s touto UI řídí (např. Smlouva).

V souladu s principem kontroly původce lze překlad nebo reprodukci (kopie, výpis, opis) UI stupně utajení PŘÍSNĚ TAJNÉ/STRENGT HEMMELIG vyhotovit pouze s předchozím souhlasem příslušného bezpečnostního úřadu poskytovací strany. Toto ustanovení je plně v souladu s ustanovením § 21 odst. 6 zákona č. 412/2005 Sb.

Součástí tohoto článku je ustanovení týkající se ničení UI. S výjimkou UI stupně utajení PŘÍSNĚ TAJNÉ/STRENGT HEMMELIG se UI ničí podle vnitrostátních právních předpisů přijímající strany. UI stupně utajení PŘÍSNĚ TAJNÉ/STRENGT HEMMELIG nesmí být zničena a musí být vždy vrácena poskytovací straně.

Článek 10 - Návštěvy

K výměně UI může dojít i v průběhu zahraničních návštěv mezi smluvními stranami. Proto se u návštěv vyžadujících přístup k UI stanovuje povolovací režim, jehož cílem je zajistit, že k UI budou mít přístup pouze oprávněné osoby.

Za tímto účelem se příslušnému bezpečnostnímu úřadu předkládá žádost o návštěvu ve lhůtě nejméně 20 dnů před jejím zahájením. V naléhavých případech lze žádost o návštěvu předložit v lhůtě kratší než 20 dnů.

Žádost obsahuje tyto náležitosti:

- jméno a příjmení návštěvníka, datum a místo narození, státní občanství, číslo cestovního pasu nebo průkazu totožnosti;
- pracovní zařazení návštěvníka spolu s určením subjektu, který zastupuje;
- stupeň utajení, pro který bylo návštěvníkovi osvědčení fyzické osoby vydáno včetně doby jeho platnosti;
- název, adresu, telefonní/faxové číslo, e-mailová adresu a kontaktní osobu subjektu, který bude navštíven;
- účel návštěvy včetně nejvyššího stupně utajení informací, ke kterým bude přístup vyžadován;
- datum a délku návštěvy. V případě opakované návštěvy by se měla uvést její celková délka.

Příslušné bezpečnostní úřady se mohou dohodnout na seznamu osob, jimž jsou povoleny opakované návštěvy. Platnost tohoto seznamu nepřesáhne dvanáct (12) měsíců a může být se souhlasem příslušného bezpečnostního úřadu prodloužena o dobu která nepřesáhne dvanáct (12) měsíců. Žádosti o povolení opakované návštěvy jsou předkládány v souladu s ustanovením tohoto článku. Na základě schváleného seznamu mohou být návštěvy dohodnuty přímo mezi zúčastněnými zařízeními.

Smluvní strany se zavazují chránit osobní údaje návštěvníků podle vnitrostátních právních předpisů smluvní strany, kde se návštěva uskuteční. Jakákoliv UI zpřístupněná návštěvníkovi je považována za UI poskytnutou podle Smlouvy.

Článek 11 - Utajované smlouvy

Hospodářské vztahy, při kterých vznikají UI nebo dochází k jejich výměně, předpokládají uzavírání smluv, které jsou označeny jako utajované. Tyto smlouvy jsou uzavírány a prováděny podle vnitrostátních právních předpisů upravujících ochranu UI příslušné smluvní strany. Na základě žádosti, příslušný bezpečnostní úřad poskytne informaci o tom, je-li navrhovaný kontrahent nebo fyzická osoba, která se účastní sjednávání a provádění utajované smlouvy držitelem osvědčení podnikatele nebo osvědčení fyzické osoby pro přístup k UI požadovaného stupně utajení.

Příslušný bezpečnostní úřad může požadovat provedení bezpečnostní inspekce u subjektu druhé smluvní strany s cílem zajistit, že jsou vnitrostátní právní předpisy upravující ochranu utajovaných informací i nadále dodržovány.

Informace o navrhovaném sub-kontrahentovi musí být příslušnému bezpečnostnímu úřadu předložena kontrahentem ke schválení. Sub-kontrahent musí splňovat stejné bezpečnostní požadavky jako kontrahent. Toto ustanovení upravuje subdodavatelské vztahy pouze v rámci utajované smlouvy, kterou se, v souladu s článkem 1 – Vymezení pojmů, rozumí smlouva obsahující utajovanou informaci, nebo v souvislosti s níž může k seznámení se s utajovanou informací dojít.

Utajované smlouvy musí v zájmu zajištění odpovídající ochrany UI, jejichž výměnu nebo zpracovávání předpokládají, obsahovat bezpečnostní sekci. Tato určí jaké UI budou poskytnuty nebo vzniknou v rámci plnění utajované smlouvy, stanoví stupně jejich utajení a dále konkrétní bezpečnostní požadavky k zajištění jejich ochrany.

Příslušný bezpečnostní úřad poskytující strany zašle kopii bezpečnostní sekce utajované smlouvy příslušnému bezpečnostnímu úřadu přijímající strany s cílem umožnění státního dozoru.

Článek 12 - Bezpečnostní spolupráce

Uzavření smlouvy předchází důkladná analýza právní úpravy ochrany UI a její aplikace ve smluvních státech. Smlouvy jsou prováděny příslušnými bezpečnostními úřady. Ať se jedná o vzájemné informační povinnosti o změnách právní úpravy, struktury orgánů, které se podílejí na zajišťování ochrany UI, bezpečnostních rizicích nebo dalších změnách, které mohou mít vliv na ochranu UI, o spolupráci při provádění úkonů v bezpečnostním řízení na základě dožádání, uznávání bezpečnostních oprávnění, povolování návštěv nebo řešení sporů, smluvní strany předpokládají, že mezi příslušnými bezpečnostními úřady bude probíhat intenzivní komunikace, že otázky společného zájmu budou konzultovány a při hledání řešení budou spolupracovat. K usnadnění dosažení těchto cílů se strany dohodly, že smlouva bude prováděna v anglickém jazyce.

Aby bylo možné zajistit srovnatelnou úroveň ochrany UI poskytovaných na základě této smlouvy, příslušné bezpečnostní úřady smluvních stran se informují o předpisech upravujících ochranu UI, uplatňovaných postupech a zkušenostech získaných při jejich provádění. Za tímto účelem je možno uskutečňovat vzájemné návštěvy a vést konzultace.

Příslušné bezpečnostní úřady si bezodkladně oznamují změny týkající se osvědčení fyzických osob a osvědčení podnikatelů uznaných v souladu s článkem 5 odstavce 2 Smlouvy, zejména v případech jejich zrušení nebo uplynutí doby platnosti.

V průběhu bezpečnostního řízení může vzniknout potřeba dožádat informace týkající se účastníka řízení od příslušného bezpečnostního úřadu cizí moci. Z tohoto důvodu se stanovuje povinnost spolupráce příslušných bezpečnostních úřadů smluvních stran při provádění úkonů v bezpečnostním řízení. Spolupráce Úřadu s úřadem cizí moci při provádění bezpečnostního řízení je výslovně umožněna ustanovením § 138 odst. 1 písm. k) zákona č. 412/2005 Sb. Povinnost Úřadu provádět úkony v bezpečnostním řízení na žádost bezpečnostního úřadu členského státu EU a NATO nebo smluvního partnera je stanovena ustanovením § 110 odst. 2 zákona č. 412/2005 Sb.

Článek 13 - Bezpečnostní incident

Prvořadým cílem Smlouvy je zajistit odpovídající ochranu UI, které si smluvní strany vymění. V případě bezpečnostního incidentu se stanovuje příslušnému bezpečnostnímu úřadu přijímající strany notifikační povinnost vůči příslušnému bezpečnostnímu úřadu poskytující strany a dále povinnost zajistit vyšetření tohoto incidentu. Pokud je to vyžadováno, k tomu příslušné orgány poskytující strany spolupracují při vyšetřování. Poskytující strana je v každém případě informována o výsledcích vyšetřování a je jí doručena zpráva popisující porušení ochrany a rozsah způsobených škod.

Článek 14 - Náklady

Náklady vzniklé v souvislosti s prováděním této Smlouvy si smluvní strany hradí samy.

Článek 15 - Výklad a řešení sporů

Spory vzniklé při výkladu či provádění Smlouvy budou řešeny výlučně dohodou smluvních stran. Vyloučeno je zejména soudní nebo rozhodčí řízení. Tím má být zajištěno, že v průběhu takového řízení nedojde k ohrožení ochrany UI, které se to týká.

Článek 16 – Vztah k předchozím smlouvám

Vstupem Smlouvy v platnost se ukončuje platnost Ujednání mezi Ministerstvem obrany České republiky a Ministerstvem obrany Norského království o ochraně vojenských utajovaných skutečností, které bylo podepsáno 1. července 1999 v Oslu. Smluvní strany se zavazují zajistit utajovaným informacím vyměněným podle uvedeného Ujednání ochranu podle Smlouvy.

Článek 17 - Závěrečná ustanovení

Tato Smlouva se sjednává na dobu neurčitou. Podléhá schválení v souladu s vnitrostátními právními procedurami smluvních stran a vstoupí v platnost první den druhého měsíce po doručení pozdějšího z písemných oznámení mezi smluvními stranami informujících o tom, že byly splněny všechny podmínky pro vstup této Smlouvy v platnost.

Smlouvu je možno vypovědět písemným oznámením druhé smluvní straně. Platnost smlouvy skončí šest měsíců po jeho doručení. Aby byla zajištěna ochrana poskytnutých UI i po ukončení platnosti této Smlouvy, smluvní strany se zavazují poskytovat jim nadále ochranu v souladu s touto Smlouvou, dokud poskytující strana nezproští přijímající stranu této povinnosti. Smlouva může být změněna po

vzájemném písemném souhlasu smluvních stran. Změna vstupuje v platnost první den následující po doručení pozdějšího z písemných oznámení mezi smluvními stranami informujících o tom, že byly splněny všechny vnitrostátní právní podmínky pro její vstup v platnost.

Závazky, které sjednáním Smlouvy vznikají, jsou obdobné těm, které jsou obsaženy v již platných Smlouvách o UI a které jsou v současné době aplikovány. Lze se proto důvodně domnívat, že i závazky vyplývající z této Smlouvy budou plněny.

Zajištění provádění Smlouvy

Odpovědnost za implementaci této Smlouvy mají v České republice Národní bezpečnostní úřad a v Norském království Nasjonal sikkerhetsmyndighet. Obě instituce jsou ve Smlouvě uvedeny jako příslušné bezpečnostní úřady a jejich funkce je jasně definována.

Dopad na státní rozpočet

Smlouva byla sjednána tak, aby nebylo nutné navyšovat státní rozpočet.

Zhodnocení souladu Smlouvy s právním řádem, ústavním pořádkem a mezinárodními závazky ČR

Navrhovaný text Smlouvy je v souladu s ústavním pořádkem, s ostatními součástmi právního řádu České republiky a mezinárodně-právními závazky ČR (včetně práva EU a bezpečnostních standardů NATO). Z právních předpisů EU se jedná zejména o rozhodnutí Rady EU 2001/264/ES ze dne 19. března 2001, ve znění pozdějších rozhodnutí, kterým byly přijaty bezpečnostní předpisy Rady a dále rozhodnutí Komise 2001/844/ES ze dne 29. listopadu 2001, ve znění pozdějších rozhodnutí. Smlouva dále reflektuje obecně uznávané principy a uzance mezinárodního práva.

Smlouva byla předložena předsedovi Legislativní rady vlády, který nezpochybnil její soulad s ústavním pořádkem, s ostatními součástmi právního řádu České republiky a mezinárodními závazky ČR.

Odůvodnění kategorizace navrhované Smlouvy

Vzhledem k tomu, že Smlouva má upravovat věci, jejichž úprava je vyhrazena zákonu, a dále práva a povinnosti osob, jedná se o smlouvu, k jejíž ratifikaci je v souladu s článkem 49 Ústavy potřebný souhlas obou komor Parlamentu. Ve smyslu Směrnice vlády pro sjednávání, vnitrostátní projednávání, provádění a ukončování platnosti mezinárodních smluv schválené usnesením vlády č. 131 ze dne 11. února 2004 se jedná o mezinárodní smlouvu prezidentské kategorie.

Název Smlouvy spolu s ostatními vnějšími atributy byl přizpůsoben požadavku zástupců Norského království, kde je tato sjednávána jako vládní.

Vláda vyslovila se sjednáním Smlouvy souhlas svým usnesením č. 721 ze dne 27. června 2007.

Smlouva byla podepsána v Praze dne 27. června 2008 ředitelem Národního bezpečnostního úřadu Ing. Dušanem Navrátilem a velvyslancem Norského království v Praze J.E. Peterem Ræderem.

V Praze dne 10 . září 2008

Ing. Mirek Topolánek, v.r.
předseda vlády

SMLOUVA
MEZI
VLÁDOU ČESKÉ REPUBLIKY
A
VLÁDOU NORSKÉHO KRÁLOVSTVÍ
O
VÝMĚNĚ A VZÁJEMNÉ OCHRANĚ
UTAJOVANÝCH INFORMACÍ

PREAMBULE

Vláda České republiky a vláda Norského království (dále jen „smluvní strany“), přejíce si zajistit ochranu utajovaných informací vyměňených mezi nimi nebo veřejnoprávními nebo soukromoprávními subjekty pod jejich jurisdikcí, se při vzájemném respektování národních zájmů a bezpečnosti dohodly takto.

ČLÁNEK 1

ROZSAH PŮSOBNOSTI

1. Cílem této Smlouvy je zajistit ochranu utajovaných informací vyměňených nebo vytvořených v průběhu spolupráce smluvních stran.
2. Tato Smlouva není v rozporu s vnitrostátními právními předpisy smluvních stran.
3. Tato Smlouva se vztahuje na všechny další dohody a formy spolupráce smluvních stran v oblasti utajovaných informací.
4. Této Smlouvy se nelze dovolávat za účelem získání utajované informace od druhé smluvní strany.

ČLÁNEK 2

VYMEZENÍ POJMŮ

Pro účely této Smlouvy jsou vymezeny následující pojmy:

Utajovanou informací se rozumí informace, která podle vnitrostátních právních předpisů některé ze smluvních stran vyžaduje ochranu proti vyzrazení, zneužití nebo ztrátě, a která byla takto označena bez ohledu na svoji formu.

Utajovanou smlouvou se rozumí smlouva, která obsahuje utajovanou informaci, nebo v souvislosti s níž může k přístupu k utajované informaci dojít.

Poskytující stranou se rozumí smluvní strana včetně veřejnoprávních a soukromoprávních subjektů pod její jurisdikcí, která poskytne utajovanou informaci druhé smluvní straně.

Přijímající stranou se rozumí smluvní strana veřejnoprávních a soukromoprávních subjektů pod její jurisdikcí, která přijme utajovanou informaci od poskytující strany.

Třetí stranou se rozumí stát včetně veřejnoprávních a soukromoprávních subjektů pod jeho jurisdikcí nebo mezinárodní organizace, která není smluvní stranou této Smlouvy.

ČLÁNEK 3

STUPNĚ UTAJENÍ

1. Utajované informace poskytnuté podle této Smlouvy se označí příslušnými stupni utajení v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvních stran.
2. Rovnocennost národních stupňů utajení je následující:

v České republice

v Norském království

Ekvivalent v anglickém jazyce

PŘÍSNĚ TAJNÉ	STRENGT HEMMELIG	TOP SECRET
TAJNÉ	HEMMELIG	SECRET
DŮVĚRNÉ	KONFIDENSIELT	CONFIDENTIAL
VYHRAZENÉ	BEGRENSET	RESTRICTED

ČLÁNEK 4

PŘÍSLUŠNÉ BEZPEČNOSTNÍ ÚŘADY

1. Příslušné bezpečnostní úřady odpovědné za ochranu utajovaných informací a provádění této Smlouvy jsou:

v České republice.

Národní bezpečnostní úřad

v Norském království:

Nasjonal sikkerhetsmyndighet.

2. Příslušné bezpečnostní úřady si vzájemně poskytují oficiální kontaktní údaje.

ČLÁNEK 5

PŘÍSTUP K UTAJOVANÝM INFORMACÍM

1. Přístup k utajovaným informacím poskytnutým podle této Smlouvy lze umožnit pouze osobám k tomu oprávněným v souladu s vnitrostátními právními předpisy příslušné smluvní strany.
2. Pro přístup k utajovaným informacím poskytnutým podle této Smlouvy si smluvní strany vzájemně uznají osvědčení fyzických osob a osvědčení podnikatelů vydané v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Článek 3 odstavec 2 se použije obdobně.

ČLÁNEK 6

OCHRANA UTAJOVANÝCH INFORMACÍ

1. Poskytující strana:
 - a) zajistí označení utajované informace příslušným stupněm utajení v souladu s vnitrostátními právními předpisy;
 - b) v případě nutnosti zajistí, že přijímající strana je informována, že poskytnutá utajovaná informace vyžaduje ochranu podle této Smlouvy;
 - c) informuje přijímající stranu o všech podmínkách poskytnutí utajované informace a omezeních při nakládání s ní;
 - d) informuje přijímající stranu o všech následných změnách stupně utajení.

2. Přijímající strana:

- a) zajistí označení přijaté utajované informace rovnocenným stupněm utajení v souladu s článkem 3 této Smlouvy;
- b) poskytne přijaté utajované informaci stejnou úroveň ochrany jako poskytuje vlastní utajované informaci rovnocenného stupně utajení;
- c) zajistí, že stupeň utajení nebude změněn bez písemného souhlasu poskytující strany.

ČLÁNEK 7

OMEZENÍ POUŽITÍ

- 1. Přijímací strana použije utajovanou informaci pouze k účelu, za kterým byla poskytnuta, a v souladu s omezeními stanovenými poskytující stranou.
- 2. Přijímající strana neposkytne utajovanou informaci třetí straně bez předchozího písemného souhlasu poskytující strany.

ČLÁNEK 8

PŘEDÁVÁNÍ UTAJOVANÝCH INFORMACÍ

Smluvní strany si utajované informace předávají v souladu s vnitrostátními právními předpisy poskytující strany diplomatickou cestou nebo způsobem, na kterém se příslušné bezpečnostní úřady dohodnou.

ČLÁNEK 9

PŘEKLAD, REPRODUKCE A ZNIČENÍ

- 1. Překlady musí být označeny příslušným stupněm utajení a vhodnou poznámkou v jazyce překladu, ze které je zřejmé, že obsahují utajovanou informaci poskytující strany.

2. Překlady a reprodukce musí být zajištěna stejná úroveň ochrany jako původním utajovaným informacím. Vyhotovení překladů a počet reprodukcí je omezen požadovaným účelem.
3. Překlad nebo reprodukci utajované informace stupně utajení PŘÍSNĚ TAJNÉ / STRENGT HEMMELIG lze vyhotovit pouze s předchozím písemným souhlasem poskytující strany.
4. Při zničení utajované informace se postupuje v souladu s vnitrostátními právními předpisy přijímající strany. Utajovaná informace stupně utajení PŘÍSNĚ TAJNÉ / STRENGT HEMMELIG nesmí být zničena a musí být vrácena poskytující straně.

ČLÁNEK 10 NÁVŠTĚVY

1. Návštěvy zahrnující přístup k utajovaným informacím podléhají předchozímu písemnému povolení příslušného bezpečnostního úřadu, pokud se tyto nedohodnou jinak. Návštěvy zahrnující přístup k utajovaným informacím lze povolit pouze osobám k tomu oprávněným v souladu s vnitrostátními právními předpisy příslušné smluvní strany.
2. Žádost o povolení návštěvy se předkládá příslušnému bezpečnostnímu úřadu dvacet (20) dnů před jejím zahájením. V naléhavých případech lze žádost o návštěvu předložit ve lhůtě kratší.
3. Žádost o návštěvu obsahuje:
 - a) jméno a příjmení návštěvníka, datum a místo narození, státní občanství, číslo pasu nebo průkazu totožnosti;
 - b) pracovní zařazení návštěvníka a určení subjektu, který zastupuje;
 - c) stupeň utajení pro který bylo návštěvníkovi osvědčení fyzické osoby vydáno včetně doby jeho platnosti;

- d) název, adresu, telefonní/faxové číslo, e-mailovou adresu a kontaktní osobu subjektu, který bude navštíven;
 - e) účel návštěvy včetně nejvyššího stupně utajení informací, ke kterým bude přístup vyžadován;
 - f) datum a délku návštěvy. V případě opakované návštěvy by se měla uvést její celková délka.
4. Příslušné bezpečnostní úřady se mohou dohodnout na seznamu osob, jimž jsou povoleny opakované návštěvy. Platnost tohoto seznamu nepřesáhne dvanáct (12) měsíců a může být se souhlasem příslušného bezpečnostního úřadu prodloužena o dobu, která nepřesáhne dvanáct (12) měsíců. Žádosti o povolení opakované návštěvy jsou předkládány v souladu s ustanoveními tohoto článku. Na základě schváleného seznamu mohou být návštěvy dohodnuty přímo mezi zúčastněnými subjekty.
5. Jakákoliv utajovaná informace zpřístupněná návštěvníkovi se považuje za utajovanou informaci poskytnutou podle této Smlouvy.
6. Smluvní strany zajistí ochranu osobních údajů návštěvníka v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy.

ČLÁNEK 11

UTAJOVANÉ SMLOUVY

1. Utajované smlouvy jsou uzavírány a prováděny v souladu s vnitrostátními právními předpisy příslušné smluvní strany upravujícími ochranu utajovaných informací.
2. Příslušné bezpečnostní úřady se na vyžádání informují o bezpečnostním statusu navrhovaných kontrahentů usazených v jejich státě nebo fyzických osob, které se účastní sjednávání nebo provádění utajované smlouvy.

3. Příslušný bezpečnostní úřad může požadovat provedení bezpečnostní inspekce u subjektu s cílem zajistit, že jsou vnitrostátní právní předpisy upravující ochranu utajovaných informací i nadále dodržovány.
4. Informace o navrhovaném sub-kontrahentovi musí být příslušnému bezpečnostnímu úřadu předložena kontrahentem ke schválení. Schválený sub-kontrahent musí splňovat stejné bezpečnostní požadavky jako kontrahent.
5. Utajovaná smlouva obsahuje bezpečnostní sekci, která určuje stupeň utajení a další bezpečnostní požadavky jednotlivých aspektů a částí utajované smlouvy.
6. Příslušný bezpečnostní úřad poskytující strany zašle kopii bezpečnostní sekce utajované smlouvy příslušnému bezpečnostnímu úřadu přijímající strany s cílem umožnit výkon státního dozoru.

ČLÁNEK 12

BEZPEČNOSTNÍ SPOLUPRÁCE

1. Za účelem dosažení a udržení srovnatelných bezpečnostních standardů se příslušné bezpečnostní úřady na požádání informují o vnitrostátních právních předpisech upravujících ochranu utajovaných informací, o uplatňovaných postupech a zkušenostech získaných při jejich ochraně. Příslušné bezpečnostní úřady mohou za tímto účelem provádět vzájemné návštěvy.
2. Příslušné bezpečnostní úřady si na vyžádání a v souladu s vnitrostátními právními předpisy poskytnou součinnost při provádění bezpečnostních řízení o vydání osvědčení fyzické osoby a osvědčení podnikatele.
3. Příslušné bezpečnostní úřady si bezodkladně oznámí změny týkající se osvědčení fyzických osob a osvědčení podnikatelů uznaných v souladu s článkem 5 odstavce 2, zejména v případech jejich zrušení nebo uplynutí doby platnosti.
4. Spolupráce podle této Smlouvy se uskutečňuje v jazyce anglickém.

ČLÁNEK 13

BEZPEČNOSTNÍ INCIDENT

1. V případě bezpečnostního incidentu, při kterém dojde ke ztrátě, zneužití nebo vyzrazení utajované informace, nebo vyskytne-li se podezření, že k takovému incidentu došlo, příslušný bezpečnostní úřad přijímající strany o tom bezodkladně písemně informuje příslušný bezpečnostní úřad poskytující strany.
2. K tomu příslušné orgány přijímající strany (ve spolupráci s k tomu příslušnými orgány poskytující strany, je-li to vyžadováno) okamžitě zahájí vyšetřování incidentu v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
3. Příslušný bezpečnostní úřad přijímající strany bezodkladně informuje příslušný bezpečnostní úřad poskytující strany o okolnostech takového incidentu, vzniklé škodě, opatřeních přijatých pro její zmírnění a výsledku vyšetřování.

ČLÁNEK 14

NÁKLADY

Náklady vzniklé v souvislosti s prováděním této Smlouvy si smluvní strany hradí samy.

ČLÁNEK 15

VÝKLAD A ŘEŠENÍ SPORŮ

Jakýkoliv spor týkající se výkladu nebo provádění této Smlouvy bude urovnán jednáním mezi smluvními stranami a nebude předán k urovnání žádnému vnitrostátnímu nebo mezinárodnímu soudu nebo třetí straně.

ČLÁNEK 16

VZTAH K PŘEDCHOZÍM SMLOUVÁM

1. Vstupem této Smlouvy v platnost se ukončuje platnost Ujednání mezi Ministerstvem obrany České republiky a Ministerstvem obrany Norského království o ochraně vojenských utajovaných skutečností, které bylo podepsáno 1. července 1999 v Oslu.

2. Utajovaným informacím vyměněným podle Ujednání uvedeného v odstavci 1 tohoto článku bude zajištěna ochrana podle této Smlouvy.

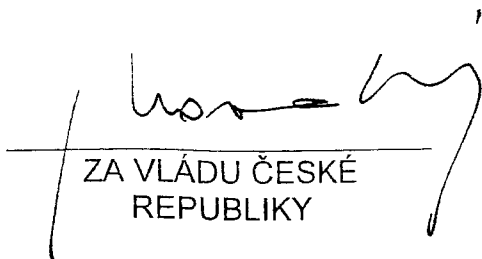
ČLÁNEK 17

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

1. Tato Smlouva se sjednává na dobu neurčitou. Podléhá schválení v souladu s vnitrostátními právními procedurami smluvních stran a vstoupí v platnost první den druhého měsíce po doručení pozdějšího z písemných oznámení mezi smluvními stranami informujících o tom, že byly splněny všechny podmínky pro vstup této Smlouvy v platnost.
2. Tuto Smlouvu lze změnit na základě souhlasu obou smluvních stran. Změny vstoupí v platnost v souladu s ustanovením odstavce 1 tohoto článku.
3. Každá ze smluvních stran má právo tuto Smlouvu kdykoliv písemně vypovědět. V takovém případě je platnost Smlouvy ukončena šest (6) měsíců po dni, kdy bylo písemné oznámení o vypovězení doručeno druhé smluvní straně.
4. Veškerým utajovaným informacím poskytnutým nebo vytvořeným podle této Smlouvy bude zajištěna ochrana podle této Smlouvy i po ukončení její platnosti do doby, než poskytující strana zprostí přijímající stranu této povinnosti.

Dáno v ... *Praxe* dne *27. června 2008* ... ve
dvou původních vyhotoveních každé v českém, norském a anglickém jazyce, přičemž
všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozdílnosti ve výkladu je rozhodující
znění v jazyce anglickém.

Níže uvedení zástupci, řádně zmocnění k tomuto účelu svými vládami, podepsali tuto
Smlouvu:

ZA VLÁDU ČESKÉ
REPUBLIKY

ZA VLÁDU NORSKÉHO
KRÁLOVSTVÍ

AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE CZECH REPUBLIC
AND
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF NORWAY
ON
THE EXCHANGE AND MUTUAL PROTECTION
OF CLASSIFIED INFORMATION

PREAMBLE

The Government of the Czech Republic and the Government of the Kingdom of Norway, hereinafter referred to as the "Parties", wishing to ensure the protection of Classified Information exchanged between them or between public and private entities under their jurisdiction, have, in mutual respect for national interests and security, agreed upon the following:

ARTICLE 1 SCOPE OF THE AGREEMENT

1. The objective of this Agreement is to ensure protection of Classified Information exchanged or generated in the course of co-operation between the Parties.
2. This Agreement is not intended to conflict with national laws and regulations of the Parties.
3. This Agreement shall be applied to any contract or agreement as well as any other co-operation between the Parties involving Classified Information.
4. This Agreement shall not be invoked by either Party to obtain any Classified Information from the other Party.

ARTICLE 2 DEFINITIONS

For the purposes of this Agreement, these terms shall mean the following:

Classified Information: Information that, under the national laws and regulations of either Party, requires protection against unauthorised disclosure, misappropriation or loss, and has been designated as such, regardless of its form.

Classified Contract: A contract which contains or involves Classified Information

Originating Party: The Party, including any public or private entities under its jurisdiction, which releases Classified Information to the other Party.

Recipient Party: The Party, including any public or private entities under its jurisdiction, which receives Classified Information from the Originating Party.

Third Party: A state, including any public or private entities under its jurisdiction, or an international organisation not being a party to this Agreement.

ARTICLE 3 SECURITY CLASSIFICATIONS

1. Classified Information released under this Agreement shall be marked with security classification markings as appropriate under national laws and regulations of the Parties.

2. The equivalence of national security classification markings are as follows:

In the Czech Republic In the Kingdom of Norway Equivalent in English language

PŘÍSNĚ TAJNÉ	STRENGT HEMMELIG	TOP SECRET
TAJNÉ	HEMMELIG	SECRET
DŮVĚRNÉ	KONFIDENSIELT	CONFIDENTIAL
VYHRAZENÉ	BEGRENSET	RESTRICTED

ARTICLE 4
COMPETENT SECURITY AUTHORITIES

1. The Competent Security Authorities responsible for security and safeguarding of Classified Information as well as the implementation of this Agreement are the following:

In the Czech Republic:

Národní bezpečnostní úřad

In the Kingdom of Norway:

Nasjonal sikkerhetsmyndighet.

2. The Competent Security Authorities shall provide each other with their official contact details.

ARTICLE 5
ACCESS TO CLASSIFIED INFORMATION

1. Access to Classified Information released under this Agreement shall be limited to individuals duly authorised for such access in accordance with national laws and regulations of the respective Party.

2. The Parties shall mutually recognize Personnel Security Clearances and Facility Security Clearances issued in accordance with national laws and regulations, as regards access to Classified Information exchanged under this Agreement. Article 3, paragraph 2 shall apply accordingly.

ARTICLE 6
PROTECTION OF CLASSIFIED INFORMATION

1. The Originating Party shall:

- a) ensure that Classified Information is marked with an appropriate security

classification marking in accordance with national laws and regulations;

- b) ensure, if necessary, that the Recipient Party is aware that the released Classified Information requires protection under this Agreement;
- c) inform the Recipient Party of any conditions of release or limitations on its use.
- d) inform the Recipient Party of any subsequent changes in classification;

2. The Recipient Party shall:

- a) ensure that received Classified Information is marked with equivalent security classification markings in accordance with Article 3 of this Agreement;
- b) afford the same degree of protection to received Classified Information as provided to their own Classified Information of equivalent security classification level;
- c) ensure that classifications are not altered, except if authorised in writing by the Originating Party.

ARTICLE 7

RESTRICTIONS ON USE

- 1. The Recipient Party shall use the Classified Information only for the purpose it has been released for and within limitations stated by the Originating Party.
- 2. The Recipient Party shall not release Classified Information to a Third Party without a prior written consent of the Originating Party.

ARTICLE 8

TRANSMISSION OF CLASSIFIED INFORMATION

Classified Information shall be transmitted between the Parties in accordance with national laws and regulations of the Originating Party, through diplomatic channels or as otherwise agreed between the Competent Security Authorities.

ARTICLE 9

TRANSLATION, REPRODUCTION AND DESTRUCTION

1. All translations shall bear appropriate security classification markings and a suitable notation in the language of the translation, indicating that it contains Classified Information of the Originating Party.
2. All translations and reproductions shall be protected as the original Classified Information. The translations and number of reproductions shall be limited to the amount required for official purposes.
3. Classified Information marked as PŘÍSNĚ TAJNÉ / STRENGT HEMMELIG shall be translated or reproduced only upon the prior written consent of the Originating Party.
4. Classified Information shall be destroyed in accordance with national laws and regulations of the Recipient Party. Classified Information marked as PŘÍSNĚ TAJNÉ / STRENGT HEMMELIG shall not be destroyed and shall be returned to the Originating Party.

ARTICLE 10

VISITS

1. Visits involving access to Classified Information shall be subject to prior written permission by the respective Competent Security Authority, unless otherwise agreed by the Competent Security Authorities. Visits shall be permitted only to individuals duly authorised for such access in accordance with national laws and regulations of the respective Party.
2. A request for visit shall be submitted to the respective Competent Security Authority twenty (20) days prior to the commencement of the visit. In urgent cases, a request for visit may be submitted on a shorter notice.
3. A request for visit shall include the following:

- a) name of visitor date and place of birth, nationality and passport/ID card number;
- b) official status of the visitor together with a specification of the facility, which the visitor represents;
- c) validity and the level of Personnel Security Clearance of the visitor;
- d) name, address, phone/fax number, e-mail and point of contact of the facility to be visited;
- e) purpose of the visit, including the highest level of Classified Information involved;
- f) date and duration of the visit. In case of a recurring visit the total period covered by the visits should be stated.

4. Subject to the approval of both Competent Security Authorities, a list of recurring visitors may be established. The list shall be valid for an initial period not exceeding twelve (12) months and may be extended for a further period of time, not exceeding twelve (12) months, subject to the prior approval of the respective Competent Security Authority. The requests for recurring visits shall be submitted in accordance with the provisions above. Once a list has been approved, visits may be arranged directly between the facilities involved.

5. Any Classified Information acquired by a visitor shall be considered as Classified Information released under this Agreement.

6. The Parties shall ensure the protection of personal data of a visitor in accordance with respective national laws and regulations.

ARTICLE 11

CLASSIFIED CONTRACTS

1. Classified Contracts shall be concluded and implemented in accordance with national laws and regulations of the respective Party regarding protection of Classified Information.

2. On request, the Competent Security Authorities shall notify each other about the security status of the proposed contractor residing in their country as well as individuals participating in pre-contractual negotiations or during Classified Contracts.
3. Each Competent Security Authority may request that a security inspection is carried out at a facility to ensure continuing compliance with security standards according to national laws and regulations.
4. Information about proposed sub-contractors shall be submitted by the contractor to the Competent Security Authority for approval. If approved, the sub-contractor must fulfill the same security obligations as have been set for the contractor.
5. A Classified Contract shall contain Security Section on the security requirements and on the classification of each aspect or element of the Classified Contract.
6. The Competent Security Authority of the Originating Party shall pass a copy of the Security Section to the Competent Security Authority of the Recipient Party to allow security oversight.

ARTICLE 12

SECURITY CO-OPERATION

1. In order to achieve and maintain comparable standards of security, the Competent Security Authorities shall, on request, provide each other with information about their national security standards, procedures and practices for the protection of Classified Information. To this aim the Competent Security Authorities may conduct mutual visits.
2. On request, the Competent Security Authorities shall, within the limits set up by their national laws and regulations, assist each other in carrying out Personnel Security Clearance and Facility Security Clearance procedures.

3 The Competent Security Authorities shall promptly inform each other about changes in mutually recognized Personnel Security Clearances and Facility Security Clearances in accordance with Article 5 paragraph 2, especially in cases of their revocation or termination.

4. The co-operation under this Agreement shall be effected in English language.

ARTICLE 13

BREACH OF SECURITY

1. In the event of a security breach resulting in loss, misappropriation or unauthorised disclosure of Classified Information or suspicion of such a breach, the Competent Security Authority of the Recipient Party shall immediately inform in writing the Competent Security Authority of the Originating Party.

2. The appropriate authorities of the Recipient Party (assisted by appropriate authorities of the Originating Party, if required) shall carry out an immediate investigation of the incident in accordance with their national laws and regulations.

3. The Competent Security Authority of the Recipient Party shall without delay inform Competent Security Authority of the Originating Party about the circumstances of the incident, inflicted damage, measures adopted for its mitigation and the outcome of the investigation.

ARTICLE 14

EXPENSES

Each Party shall bear its own expenses incurred in the course of implementation of this Agreement.

3 Each Party has the right to terminate this Agreement in writing at any time. In such a case the validity of this Agreement shall expire after six (6) months following the date of receipt of the notice.

4. Notwithstanding the termination of this Agreement, all Classified Information released or generated under this Agreement shall continue to be protected in accordance with the provisions of this Agreement until the Originating Party dispenses the Recipient Party from this obligation.

Done in Prague..... on 27 June 2008 .. in two originals, both in Czech, Norwegian and English languages, all texts being equally authentic. In case of different interpretation the English text shall prevail.

The undersigned, being duly authorised by their respective governments, have signed this Agreement:

FOR THE GOVERNMENT
OF THE CZECH
REPUBLIC

FOR THE GOVERNMENT
OF THE KINGDOM OF
NORWAY